

[Ministeren for offentlige arbejder]

Hermed sluttede spørgsmålet.

2) Til *miljøministeren* af:

Bolvig (RV):

»Vil ministeren drage omsorg for, at den af landvæsenskommissionen givne tilladelse til visse udretninger af sving i det snoede løb af Kongeåen stilles i bero, indtil den verserende fredningssag om Kongeåen og dens omgivelser er afgjort?«

(Spm. nr. 26).

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

Sagen om fredning af en del af Kongeåen og dens omgivelser er rejst af fredningsplanudvalgene for Ribe og Sønderjyllands amter den 12. august 1975. Hovedformålet med fredningen er at bevare den historiske og landskabeligt meget smukke Kongeå og ådal. Ved fredningen tilstræbes at sikre et naturligt vandløbssystem, at bevare ådalens landskabelige karakter og på visse steder at åbne området for offentligheden.

Den i spørgsmålet nævnte landvæsenskommissionskendelse er afsagt den 15. september 1977. Efter kendelsen er der givet tilladelse til bl. a. bortgravning af en del indsnævringer i åen og til en kanalisering af vandløbet ved over længere strækninger at skabe ensartet bundbredde og ved at ændre brinkerne til skråninger.

Fredningssagen skal i sidste instans afgøres af overfredningsnævnet. Hvis overfredningsnævnets kendelse om bl. a. bevaring af åen og dens løb kommer i strid med landvæsenskommissionens kendelse, opstår spørgsmålet om, hvilken afgørelse der juridisk har fortrinsret.

Spørgsmålet er ikke helt afklaret, men fredningsstyrelsen og miljøstyrelsen finder, at overfredningsnævnets kendelse i en sag som den foreliggende må have fortrinsret, således som naturfredningsloven, miljøloven og vandløbsloven i dag er formuleret. Jeg er enig i denne vurdering.

Konsekvensen må derfor være, at der ikke, så længe fredningssagen verserer, må foretages noget, der kan hindre sagens gennemførelse.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at landvæsenskommissionens kendelse er gennemgået af fredningsstyrelsen. Fredningsstyrelsen finder, at de fysiske ændringer, som kendelsen åbner

mulighed for, er uforenelige med formålet med fredningen. Fredningsstyrelsen vil derfor indbringe landvæsenskommissionens kendelse for overlandvæsenskommissionen med påstand om, at landvæsenssagen stilles i bero, indtil fredningssagen er færdigbehandlet.

Bolvig (RV):

Det er ikke altid, ministre får ros i spørgetiden, derfor vil jeg gerne have lov til at rette en varm tak til ministeren for det svar, som jeg har modtaget. Ministeren har igen bekræftet, at dansk natur har en varm fortaler i ham.

Hermed sluttede spørgsmålet.

3) Til *ministeren for kulturelle anliggender* af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Vil ministeren overveje at indføre en ordning for medlemmer af sportsklubber, så idrætsudøvere er dækket mod økonomiske følger af uheld og ulykker, han/hun har pådraget sig under sport?«

(Spm. nr. 27).

Skriftlig begrundelse.

Der sker hvert år en række uheld under sportsudøvelser med påfølgende uarbejdsdygtighed. Et skøn over antallet af skader når så højt som 3.000 pr. år; af disse skader sker ca. 60 pct. under fodboldspil og mere end 10 pct. under håndbold.

Heldigvis får mange af disse uheld ikke alvorlige følger, men en del skader er så alvorlige, at den, der har været ude for uheldet, ikke kan arbejde i en kortere eller længere periode.

Arbejdsgiveren skal betale løn for ansatte i de første uger af en sygdomsperiode. Hidtil har det været de første 5 uger, som i kriseforliget blev nedsat til 3 uger.

For arbejdsgivere med mange ansatte vil den økonomiske risiko nok være overkommelig, men for mindre arbejdsgivere med en enkelt eller få ansatte kan det være en alvorlig belastning at skulle betale løn i de første 3 uger. Både den store og den lille arbejdsgiver føler, at det er urimeligt, at han skal betale.

Det må være muligt at finde en udvej for at gennemføre en ordning i betragtning af de